

The Development of Jazz from Bebop: Its Functions and Purposes in American Society

Ayşe SUCU¹

Abstract

Black traditions of music, song and dance have a long history which goes far back to the times of slavery and African heritage. The ability of African Americans to adapt their music, to create, to improvise words and to enact themes is evident in innumerable reminiscences and reports. All of this is relevant and has had an influence on the shaping of the music.

This essay will be trace the development of Blues, discussing its functions and purposes in American society and assessing value as a means of expressing black American concerns, referring specifically to a range of examples. I have chosen a chronological order of the materials, tracing the history of Blues from its origin in Africa through its manifestations in colonial America and then in the United States, up to present time.

Keywords: *Jazz, Blues, Society and Culture*

Özet

Afrikalı Amerikan yerlilerinin geleneksel müzik, şarkı ve danslarının geçmişteki kölelik zamanlarına ve Afrikadaki kökenlerine kadar uzanan uzun bir geçmişi vardır. Afrikalı Amerikalıların kendi müziklerine adaptasyon yetenekleri, geçmişlerindeki zorlu yaşantılarını şarkı sözlerini doğaçlama yaratmalarından gelmektedir. Bu bağlamda, Afrikalı Amerikalıların geçmişteki kölelik zamanlarında yaşadıkları yaptıkları müziğin şekillenmesinde etkili olmuştur.

¹ Öğretim Görevlisi, Dr. İstanbul Aydın Üniversitesi, ABMYO, aysesucu@aydin.edu.tr

Bu makale Blues müziğinin gelişimini, işlevini, amacını ve Afrikalı Amerikan yerli toplumu için ifade ettiği anlam ve değerini belli başlı müzik yapıtlarından örneklerle ele almayı amaçlamaktadır. Bu amaçla, Blues müziğinin Afrikadan Amerikan Kolonilerine ve sonrasında Amerika kıtasına ve günümüze kadar uzanan tarihsel gelişimi kronolojik olarak ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Jazz, Blues, Toplum and Kültür*

MAIN PART

The Blues are much more difficult to write about than regular music, because it is essentially “*non-note music*”. Blues singer, T-Bone Walker, said: “*The blues? Man, I didn’t start playing the blues ever. That was in me before I was born and I’ve been playing and living the blues ever since. That’s the way you’ve gotta play them. You’ve got to live the blues, and with us that’s natural, it’s born in us to live the blues*” (Middleton, 1972).

In 1901, for example, an archaeologist Charles Peabody, engaged in field work in Mississippi. He noted that the texts of songs he heard sung of black labourers dealt with “*hart luck tales*” and “*love themes*” the subject matter of Blues although that term was not used. (Southern, 1997). But old timers who sang and played the Blues in tenderloin districts across the nation scoffed when asked about its origins. In New Orleans an old fiddler said, “*The blues? Ann’s no first blues! The blues always been*” (Southern, 1997).

The Blues tend to be very closely connected in some way with the Negro’s horrific experiences in America. Indeed, the music is considered to be the most important expression of Negro bitterness, melancholy and resilience. The music especially appeals to community needs as it tends to be more generalized, more figurative, as opposed to direct in its language. It also represents the view felt by the consensus as opposed to that of the individual person. The predecessors of the Blues were the mournful songs of the roustabouts, the field hollers of the slaves, and the sorrow songs

among the spirituals and the long nights of the depression era. So the story of the Blues is the story of humble, isolated, unassuming and subordinate men and women.

The mood varies widely, from desperate, lonesome songs to witty and overbearing. The music style owes both something to Europe and something to Africa. In addition to its lyrics, “*The blues is instinctive for its three-line stanza, which perhaps is a throwback to African origins, for the three-line stanza is uncommon in European folk song repertoires*” (Southern, 1997). The melody representing the ongoing drudgery of life many years in the running and the harmony demonstrating the possibility of revolution, change and progression. “*In 1619, the first of Africans black men arrived in the English colonies on the America*” (Southern, 1997). After recovering from the being ejected from their homes and forcibly integrated into a foreign society, they found it difficult to learn to adjust. Black men and women had to learn the master groups language, culture and way of life without help. Slaves documented their daily lives by recourse to music in the same way that many people record their day to day lives in a diary or personal biography; music being the main way of communication.

Music was primary form of communication for the slaves, just as it had been for their African ancestors. Singing accompanied all kinds of work, whether it consisted of picking cotton, threshing rice, stripping tobacco, harvesting sugar cane (Pasteur and Toldson, 1982). The music reflected their moods of those moments. For example, a work song which shows the plight of the black Americans.²

Ain't hard, ain't it hard,
Ain't it hard to be a nigger, nigger, nigger?
Ain't it hard, ain't it hard?
For you can't get yo' money when it's due.

Tony Russell asserts that the song is usually directed against a section of the white public. Here, for instance, is a common-stock American folk song couplet at least as old as its appearance in the

² quoted in course worksheet, p. 4

1867 collection Slave Songs of the United States:

Some folks say a Nigger won't steal
I caught one in my cornfield.

In his 1931 recording of "*Preachers Blues*", Kansas Joe McCoy used the line:

Some folks say a preacher won't steal
Some folks say Mister Charlie won't steal.

In addition, this song as performed to black audiences, confirms suspicious that the white boss was not to be trusted (Titon, 1977).

By the Civil War, the black folk music in the United States had developed its own characteristic style. Ex-slaves sang about their experiences of their newly acquired freedom. "*The original African names of their forbears had long ago been forgotten, the land of Africa no longer beckoned after almost two hundred and fifty years of exile*" (Southern, 1997).

In those times, it was frequently the case that black men were put in prison using the slightest pretext. So therefore, the prison song became a particular type of music in that time. For example, such a gang recorded in 1939 by John A. Lomax on the Clemes Prison farm in Texas;

Captain I'm due to be in Seminole-Oooklahooma
Captain, I'm due to be in Seminole- Oooklahooma
Oh in them long- hot sommer days
Black gal, if I never more- seee- youuu
Black gal, if I never more- seee- you
Oh in them long- hot summer days.

A decade after the Civil War it was clear that reconstruction had failed and it spelled disaster for the Blacks. In 1896 the Supreme

Court approved the segregation laws provided that separate but equal facilities were available (Oliver, 1997). It seemed deliberate cynicism, for in every accommodation Black were provided with poor and unclean facilities. At the same time the nation as a whole was suffering repeatedly from economic problems. Massive labour strikes and outbreaks of violence threatened the national security and jobless men moved away in a vain attempt to find a job.

The effects of this period of economic and social stress were upon the African American, the ultimate result was to impress upon black men a sense of their own identity. Isolated by restrictive legislation, cut off from white society, they began to rejuvenate their own culture. It was this period of social unrest, which seems to have caused a revolution in African American culture and also the period which was inspired the beginnings of the blues. *“The post-war spirituals, like the social songs, employed the old forms and musical idioms of the slave songs. For example, the most musical black folk of the ante-bellum period may well have been the men working on the wharfs, on the levees and on the railway”* (Sothorn, 1997).

The railway train was a representative symbol of both civilization and the prospect of hope. As such the train represented the industrial revolution’s mechanized rape of the virgin American countryside, and with it the country, the Negro and his basic but stable culture. It was, however, also the means of carrying the urban Negro back to the country and recreating the eroticism and tribalism of the country community in the city. *“It was the combination of primitive physical wholeness, mechanical dehumanization and individual, civilized consciousness”* (Middleton, 1972).

For example, the following song was collected from a visiting singer in Northern Mississippi (Oliver, 1997).

I’m a po’ boy’ long way from home,
Oh, I’m a po’ boy’ long way from home.
I wish a’ scushion train would run,
Carry me back where I cum frum.

I ain't got a frien' in dis town.
I'm out in de wide worl' alone.
I wish that ole enineer wus dead,
Brouht me' way from my home.

Negro culture is associated with a clash between implication and actuality and hope and reality. The difference between slavery and emancipation lies in the addition to reality of a brighter future, and that is why emancipation created the Blues. The pointless travel in which many Negroes indulged in order to test their freedom symbolized the new isolation. The wandering country Blues singer was one such traveller and it was this new loneliness and tension which created the country blues.

The principal theme of country Blues is about their sexual relationship and other sub-themes such as leaving town and work trouble. Love is the focus of the Blues man's experience of country life. "*Perhaps this ambivalent subject of togetherness and loneliness, communion and isolation, physical pleasure and emotional anguish, effectively summarizes this experience*" (Middleton, 1972). So his music reflects the sensuality of country life, but it also deals with the chaos and pain, which any breakdown of the precarious conventions of the family structure reveals.

"At the beginning of the 19th century, about 10 percent of black population of the Unites States lived in urban communities" (Middleton, 1972). As well as new hope in urban life this brought increased sophistication and it introduced new complexities and tensions. The Blues music of this period has been labelled "*urban blues*" (Southern, 1997). The Negro's urban experience has been a fluctuating relationship between the force of Americanisation and that of the ghetto spirit. Also the singers had sung about their failed sexual relationship; many urban migrants left their women behind in the country, therefore the sexual confusion, and the breakdown of morals were resulted from this.

In the 1940s barely discernible changes began to take place with regard to integration. The Blues, which had been created by African Americans, was gradually coming to represent the American music. It had entered the fields of mainstream dance and entertainment music. Beginning in 1950s, political, civic, social, and religious organizations began to work towards full equality for the black population.

Urban life quickly became even more hopeless than the country. Then blacks moved to the city with new hopes; to be American and to be a Negro was felt to be possible in the city. There was a new creation of the merits of Americanisation and individualism, or a new emphasis on the supportive function of the black community. City Blues were basically constituted by these elements. For example, "*Hoochie Coochie Man*", recorded in 1952 in Chicago (tape ex. 26). City life was so different from country life that the Blues had to change in new urban generation. Performers adopted electric instruments. They began to use this new electric sounds. Then music became harder and more in keeping with a new environment.

In the post-depression years, Blues were about unemployment, the Public Works Administration and the Works Projects Administration, high rents and low wages, shootings and on chain gangs and penitentiaries. There were also Blues about gambling and prostitution, Blues about broken homes, infidelity, leaving men and forsaken women. There were Blues about superstition and folk beliefs; these were Blues which persisted in the cities. In addition they sung about their experiences of suffering under the force of the state. For example Poll taxes made universal suffrage a joke "*Taxes on my Pole*" became an ironic sexual pun in the Blues (Oliver, 1997).

CONCLUSION

To conclude, the Blues were the most powerful way in the Negro's to express their difficult life. Negro's sings out their troubles out their experience. By doing so they define their identity and to a degree, the Negro identity. This is important because the Negro identity is

so little elaborated in America. Finally, from the beginning of the arrival of the first Africans in America, their musical activities have not only played a crucial role in black lives but they have also deeply influenced the performance of music in America and many parts of the World. The Blues remains today to be one of the most influential forms of black music currently in being.

REFERENCES

- [1] Middleton, R. (1972): *Pop Music and The Blues*. London. Victor Gollancz Ltd. (p. 13, 22, 60, 83)

- [2] Oliver, P. (1997): *The Story of The Blues, The Making of A Black Music*. London. Pimlico. (p. 12, 35, 115, 116).

- [3] Pasteur, A. B. and Toldson, I. L. (1987): *Roots of Soul. The Psychology of Black Expressiveness*. U.S.A. Michigan University. (p. 112)

- [4] Southern, E. (1997): *The music of Black Americans*. London. W.W. Norton & Company. (p. 3, 147, 224, 332, 334, 335, 505)

- [5] Titon, T. J. (1977): *Early Down home Blues, A Musical and Cultural Analysis*. London. University of Illinois Press. (p. 191)

Yabancı para forward sözleşmelerinin Türkiye muhasebe standartları kapsamında raporlanması

Elif İNCEOĞLU¹

Özet

Finansmanda vadeli işlem; spot işlem tarihini aşan ileri bir tarihte teslimi sözkonusu olacak herhangi bir malın (döviz, menkul kıymet, ürün) vadesi, miktarı ve fiyatının bugünden belirlenerek sözleşmeye bağlandığı işlemdir. Çalışmada yabancı para ile yapılan forward (forward kur) işlemleri ele alınmış ve yeni Türk Ticaret Kanunu ile birlikte finansal raporlamada kullanılması öngörülen Türkiye Muhasebe Standartları kapsamında bu tür işlemlerin nasıl muhasebeleştirileceği ve raporlanacağı, vergisel boyutu ile birlikte açıklanmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Forward işlem, muhasebe standartları, finansal raporlama*

Reporting of Forward Contracts in Foreign Currency within Turkish Accounting Standards

Abstract

In finance, an option is a contract which gives the buyer (the owner or holder) the right, but not the obligation, to buy or sell an underlying asset or instrument at a specified strike price on or before a specified date, depending on the form of the option. In the study, options in foreign currency is examined and explained how to be recorded and reported on basis of Turkish Accounting Standards required by the new Turkish Commercial Code with the tax dimension.

Keywords: *Option, accounting standards, financial reporting*

¹ T.C. İstanbul Aydın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Muhasebe ve Finans Yönetimi Anabilim Dalı Muhasebe Denetim Programı öğrencisi, e.inceoglu@hotmail.com

Giriş

Forward kontrat, müşteri ile tedarikçi arasında mutabık kalınan ve fiyatı imza aşamasında belirlenen bir varlığın gelecekte belirlenen bir tarihte teslimini içeren bir sözleşmedir (Chance, 1988). Forward kontratlar her tür mal ve hizmetle ilgili olarak düzenlenebilirler. Ayrıca yabancı para, endeks, hisse senedi ve borç gibi finansal varlıklar için de forward kontrat hazırlanabilir. Forward kontratların ticaret şekli diğer işlemlerde olduğu gibidir. Başka bir deyişle alıcı ve satıcı işlem konusu olan varlığın miktar ve fiyatı hakkında anlaşmışlardır. Forward ve spot işlemler arasındaki fark, alım satım işleminin yapılma zamanı ile ilgilidir. Spot işlemlerin çoğunda varlık hemen el değiştirmekte ve Ödeme derhal yapılmaktadır. Uygulamada, spot işlemler, hemen olmasa bile, en geç iki iş günü içinde gerçekleşmektedir. Forward kontratlar ise, bir ay, üç ay ya da altı ay gibi vadelerle düzenlenebilir. Uygulamada forward kontratların bir seneyi geçtiği durumlarla seyrek karşılaşmaktadır. Vadeye ulaşıldığında alıcı, önceden anlaşılan fiyat üzerinden ödemeyi yapar, satıcı da anlaşılan miktar ya da tutarda varlığı alıcıya teslim eder. Satıcının vade gününde satıcının iki seçeneği vardır. Satıcı tarafından Alıcıya teslimat satıcının mevcut varlık stokunu azaltarak veya spot piyasadan varlık satın alınarak gerçekleştirilir (Chambers, 2007).

Yabancı para forward sözleşmeleri

Yabancı para piyasaları oldukça hacimli ve karmaşık bir yapıdadır. Birçok finansal kuruluş ve çeşitli ülkelerin merkez bankaları, son teknolojik iletişim sistemleri ve bilgisayarlarla bu sistem içindeki yerlerini almışlardır. Bu piyasalarda işlemler çok kısa sürede ve etkin olarak yapılmaktadır. Bir yabancı para Forward kontratı iki taraf arasında, belirli tutardaki bir yabancı paranın başka bir para birimine çevrilerek, bugünden belirlenmiş geleceğe ait bir tarihte veya belirli bir zaman periyodu içinde teslimi konusunda yapılan bir anlaşmadır. Teslimi yapılacak yabancı para ile ilgili döviz kuru, kontratın hazırlandığı tarihte, bu tarih ile teslim tarihi arasında kalan süre boyunca oluşabilecek döviz kuru değişiklikleri dikkate alınmadan sabitleştirilmektedir. Bu tür kontratlarda vade 30 gün ilâ 180 gün arasında değişmektedir (Kim, 1993).

Forward primleri ve ıskontoları

Forward kurlar, spot kurlardan daha yüksek ya da daha düşük olabilirler. Oldukça seyrek görülen bir durum spot ve forward kurlarının aynı olduğu durumdur.

Bu durumda forward fiyat (flat) düzdür (Eiteman, vd, 1986). Eğer yabancı paranın değeri yerli paraya göre, forward piyasada spot piyasadan daha yüksekse, yabancı para prim yapmış demektir. Buna, forward primi denir (Bu durum yerli paranın değer kaybettiği anlamına gelir).

Eğer yabancı paranın forward değeri, spot değerden düşükse, yabancı para ıskontoya uğramış demektir. Buna forward ıskontosu denir.

Bu durum yerli paranın yabancı paraya karşı prim yaptığı anlamına gelir). İlgili hesaplamalar aşağıdaki tablolarda gösterilmiştir (Grabbe, 1992):

A	forward \$/€	0,83
B	spot \$/€	0,80
$c = a - b$	Fark	0,03
N	Vade (gün)	90
$p = (c/b)$ (360/n)	forward primi	0,1667

A	forward \$/€	0,80
B	spot \$/€	0,83
$c = a - b$	Fark	-0,03
N	Vade (gün)	90
$p = (c/b)$ (360/n)	forward ıskontosu	-0,1600

Forward kurun hesaplanması

Forward kurlardaki prim ve ıskontolar genellikle, işlem konusu olan iki yabancı para için geçerli olan faiz oranları arasındaki farka eşittir. Eğer yurt içindeki faiz oranları, yurt dışındakine göre daha yüksekse, yabancı ülkenin parası forward piyasada prim yapacaktır.

Eğer yurt içinde faiz oranları, yurt dışındakinden daha düşükse, yabancı ülkenin parası forward piyasada ıskontoya uğrayacaktır (Jensen, vd, 1994).

Bunun nedeni paraların ülke ekonomisinin gidişine göre zaman içinde değer kazanıp kaybetmeleridir.

Para değerindeki artış veya düşüşün nedeni olan enflasyonun göstergelerinden biri de faiz oranıdır. Enflasyonun yüksek olduğu ülkelerde buna bağlı olarak faiz oranları da yükselir. Bir paranın gelecekteki değeri faiz oranlarına bakılarak öngörülebilir.

Faiz oranı yüksek olduğu ölçüde paranın gelecekteki göreceli değeri düşük, faiz oranı düşük olduğu ölçüde de yüksektir.

İki paranın belli bir süredeki faiz fiyatları arasındaki fark, o süre sonunda faizi yüksek olan para için ıskonto, faizi düşük olan para için de primdir.

A	Spot kur	0,8925
B	€ faiz	0,0325
C	\$ faiz	0,0175
N	Vade	120
$sp = (a - b - c) n / 360$	swap noktası	0,0045
$fk = a - sp$	forward kur	0,8880

Vadeli işlemler bir yandan yukarıda bahsedildiği şekilde riskten koruma amaçlı kullanılırken diğer yandan sadece spekülasyon amaçlı olarak da yoğun şekilde kullanılmaktadır.

Muhasebe ve raporlama

32 sayılı Türkiye Muhasebe Standardı bir işletmedeki finansal araçların borç veya öz sermaye olarak sunulması ile finansal varlık ve finansal borçların netleştirilmelerine ilişkin ilkeleri belirler. Finansal araç, bir işletmenin finansal varlığı ile diğer bir işletmenin finansal borcunda ya da hisse senedine dayalı bir finansal araçta artışa neden olan herhangi bir sözleşme olarak tanımlanır ve temelde üç gruba ayrılır:

Finansal varlıklar: Nakit ve nakit benzerleri, alacaklar, alacak senetleri, bir başka işletmenin hisse senetleri (iştirakler ve bağlı ortaklıklar hariç), hazine bonusu, devlet ve özel kesim tahvilleri gibi borçlanma senetlerine yapılan yatırımlardır.

Finansal borçlar: Ticari borçlar, borç senetleri, krediler, bedeli nakden ödenecek mal ve hizmet alımına ilişkin tahakkuklar, ihraç edilen borçlanma senetleri, imtiyazlı hisse senetleridir.

Türev finansal araçlar: Türev araçlar; bir faiz oranına, ürün fiyatına ya da döviz kuruna bağlı olarak değer oluşturan ve sahibine sözleşmeden kaynaklanan hak ve yükümlülükler sağlayan finansal araçlardır. 39 sayılı Türkiye Muhasebe Standardında türev finansal ürünleri belirleyen, üç temel nitelik aşağıdaki gibidir:

- a) Türev finansal aracın değerinin piyasa koşullarındaki değişikliklere karşı duyarlı olması diğer bir ifadeyle, bir faiz oranındaki veya döviz kurundaki ya da fiyat veya oran endekslerindeki değişikliklerin bir sözleşme ile belirlenmiş hak ve yükümlülüklerin değerini değiştirmesi
- b) Bir başlangıç yatırımı gerektirmemesi ya da çok küçük miktarlarda yatırım gerektirmesi
- c) Sözleşme bedelinin gelecek bir tarihte ödenmesi

7 no'lu Türkiye Finansal Raporlama Standardı bir işletmenin finansal araçlar nedeniyle maruz kaldığı risklerin niteliği ve düzeyi ile o işletmenin sözü edilen finansal riskleri yönetme şekliyle ilgili bilgileri, ilgili işletmenin finansal tabloları aracılığıyla kamuoyuna açıklamayı öngörmektedir. Söz konusu finansal riskleri üç ana grupta toplamak mümkündür:

Kredi riski

Finansal aracın taraflarından birinin yükümlülüğünü yerine getirmemesi nedeniyle diğer tarafta finansal bir kayıp veya zarar meydana gelmesi riskidir. Bu risk karşı taraftan kaynaklanır.

Likidite riski:

Bir işletmenin finansal borçlardan kaynaklanan yükümlülükleri yerine getirmekte zorlanması riskini ifade eder ve işletmenin kendinden kaynaklanır.

Piyasa riski

Bu risk türü; piyasadaki fiyat değişiklikleri karşısında, finansal araçların piyasa değerinde ya da işletmeye olabilecek nakit akışında meydana gelebilecek değişiklikleri kapsamaktadır. Finansal aracın türüne göre bu riskler faiz oranlarındaki değişim riski olabileceği gibi döviz kurlarındaki değişim riski ya da benzer başka bir finansal risk de olabilir. Örneğin; daha önce piyasa faiz oranı %10 iken ihraç edilen bir tahvilin değeri, piyasa faiz oranının %12' ye yükselmesi durumunda değeri düşecek aksi durumda artacaktır. Böylece potansiyel bir kayıp ya da kazanç oluşabilecektir (Mısırlıoğlu, 2008, s. 65-81).

Türkiye Muhasebe Standartları kapsamında değerlendirme işlemleri

Bir işletmenin belirli bir tarihi takip eden üç aylık dönem içinde TL'nin ABD doları karşısında değer kaybına uğrayacağına ilişkin bir beklentisi olduğunu ve bunun sonucunda 3 ay vadeli bir işlem sözleşmesi (forward) satın aldığını ve işlem maliyetinin olmadığını, işletmenin bu sözleşme kapsamında, üç ay sonra 1 ABD doları = 1.2 TL döviz kuru oranı üzerinden 100 ABD doları satın almayı garanti

altına aldığı ve bilanço tarihinde ise döviz kurunun 1 ABD doları = 1.4 TL olarak gerçekleştiğini varsayalım. İşletme, söz konusu türev sözleşmeyi bir finansal varlık olarak bilançosuna dâhil edecek ve “gerçeğe uygun değer farkı kâr veya zarara yansıtılan finansal varlıklar hesap sınıfında raporlayacaktır. Bu durumda; Dönemsonu bilançosunda yer alacak türev sözleşmesi 100 ABD doları x (1.40-1.20) = 0,20 TL değerle raporlanacak ve bu değer dönemin gelir tablosuna kazanç unsuru olarak yansıtılacaktır.

Vergisel değerlendirme

Gelir ve kurumlar vergisi uygulamasında türev ürünlerden ziyade sözleşme sonuçları ele alınmaktadır. Buna göre türev sözleşmelerinin sonuçlanması ile elde edilen gelir ya da gider bu vergilere konu olmaktadır. Vergi Usul Kanunu açısından ise anılan sözleşmelerin nasıl ele alınacağı sorunu söz konusudur. Bu sözleşmelerin bir menkul kıymet gibi ele alınmasında sözleşme koşullarının değişkenlik sağlaması ve kesinlikten uzaklığı tartışmayı da beraberinde getirmektedir. Bu görüş sahiplerine göre, Vergi Usul Kanunu’nun 258 ve 259’uncu maddeleri uyarınca değerlendirme işlemi sadece “işletmeye dâhil iktisadi kıymetlerin” vergi kanunlarında gösterilen gün ve zamanlarda haiz oldukları kıymetlerin tespit edilmesi ile ilgili bir işlemdir.

Oysa, vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri kural olarak kıymetli evrak ve menkul kıymet niteliği taşımamakta olup alıcısına bir varlığı alma ya da satma konusunda bir hak tanıyan sözleşmelerdir. Temelinde bir sözleşme çerçevesinde bir şeyin yapılmasını isteme hakkı veren bu sözleşmeleri ayrı bir iktisadi kıymet olarak görmek mümkün değildir. 31/12 tarihine kadar olan tahakkuk etmiş, kesin bir gelir- giderden söz edebilmek için işlemin bütününe ait kesin tutarların bilinmesi gerekir. Faizde farklı olarak, belli bir tarihte ödenecek veya tahsil edilecek kesin faiz rakamı bilinmektedir, bu nedenle 31/12 itibari ile kesinleşmiş bir gelir-gider mevcuttur. Forward işleminde ise; kurların sürekli değişmesi söz konusu olduğundan kar ya da zarar mı oluşacağı ancak sözleşme sonunda belli olmaktadır.

Bu hüküm ve açıklamalar çerçevesinde; forward işleminde gelir-gider tahakkuku sözleşme sonucunda oluşacağından, söz konusu işlem neticesinde 31/12 itibarıyla gelir-gider tahakkukundan söz edilemeyecek olup, sözleşme sonunda oluşacağı kabul edilen gelir ve giderler ise ilgili dönem (sözleşmenin bitim tarihine ilişkin dönem) kurum kazancının tespitinde dikkate alınacaktır. Forward işleminde ortaya çıkacak olan Gelir/Giderin tanımlanması hususunda TFRS ve vergi mevzuatındaki farklılık vergi matrahında sadece geçici bir süre ile fark yarattığı için işlemin dönemsonu itibarı ile TFRS kapsamında ertelenmiş vergisi (%20 Kurumlar Vergisi oranı esas alınarak) sözkonusu olacaktır (Akbulut, 2012).

Uygulama

Taraflardan birinin sözleşmeye konu olan finansal varlığı sözleşmede belirlenen fiyat üzerinden gelecekteki belirli bir tarihte satın almasını, karşı tarafın da sözleşmeye konu finansal varlığı satmasını şart koşan nitelikteki forward sözleşmelerinin muhasebe uygulaması için aşağıdaki örnek olay verilmiştir:

Tablo 4: Forward İşlem Verileri	
İşlem Tarihi	04.11.2012
Vade Tarihi	04.04.2013
Sözleşme Tutarı	\$1.000.000
Sözleşme Kuru	1,8090
Vade Tarihindeki Spot Kur	2,0168
31 Aralık 2012 Tarihli Kur	1,9628

Tablo 5: Forward İşlem Hesaplamaları	
A:	04.11.2012 tarihinde sözleşmenin Gerçeğe Uygun Değeri (GUD)
	İşlem Tarihinde: 1.000.000 USD x 1,8090 = 1.809.000 TL
B:	31.12.2012 tarihinde sözleşmenin (GUD)
	Bilanço Tarihinde: 1.000.000 USD x 1,9628 = 1.962.800 TL
C:	Bilanço Tarihinde Ortaya Çıkan GUD Farkı
	C = B - A = 153.800 TL (olumlu)

Tablo 6: Türev Ürününün Yevmiye Kaydı			
Tarih	Hesap	Borç	Alacak
04.11.2012	Finansal Varlıklar	1.809.000	
	Finansal Borçlar		1.809.000

Tablo 7: Türev Ürününün Yevmiye Kaydı			
Tarih	Hesap	Borç	Alacak
31.12.2012	Finansal Varlıklar	153.800	
	Ertelenmiş Vergi Gideri	30.760	
	Ertelenmiş Vergi Borcu		30.760
	GUD Artış Gelirleri		153.800

Sonuç

Yürürlüğe giren yeni Türk Ticaret Kanunu sermaye şirketlerinin muhasebe kayıtlarını mali mevzuat, finansal raporlamalarını ise TFRS kapsamında gerçekleştirmelerini öngörmektedir. Bu yükümlülük kapsamına giren sermaye şirketlerinin sınırları her yıl bakanlar kurulu kararı ile belirlenmektedir. Yıllar itibari ile sınırın düşürüleceği ve böylece kapsamın genişletileceği göz önünde bulundurulursa önümüzdeki üç – beş yıl içinde bağımsız denetim ve dolayısıyla TFRS tabanlı muhasebe kapsamı dışında herhangi bir sermaye şirketinin kalmayacağı söylenebilir. Böylece günümüzde bazıları, gelecekte de bütün sermaye şirketleri TFRS düzenlemeleri kapsamında finansal raporlama yapabilmek için yasal defterlerindeki kayıtlarını finansal tablolar üzerinde düzeltme ve sınıflandırma kayıtları ile birleştirmek ve bu farklılıkları yıllar itibari ile takip etmek durumunda kalacaktır. Yukarıda uygulama başlığı altında verilen kayıtlar da bunlardan sadece forward işlemlerine ait olanlardır. Sermaye şirketleri bu tür işlemlerinden ortaya çıkan gelir ve giderlerini ve bu gelir ve giderlerinden kaynaklan ertelenmiş vergi varlık veya yükümlülüklerinin özkaynak etkilerini yıllar itibari ile yasal kayıtlarının dışında, ayrı bir muhasebe düzeni kurarak, izlemek zorundadır.

KAYNAKÇA

- [1] Akbulut, A. (2012). *Karşılaştırmalı TFRS Vergi Uygulamaları*. 190, Muhasebe Hesap Uzmanları Derneği, İstanbul.
- [2] Chambers, N. (2007). *Türev Piyasalar*. 135, Beta, Ankara.
- [3] Chance, D. M. (1998). *Introduction to Option and Futures*. 210, the Dryden Press, US.
- [4] Eiteman, D., Stonehill, A. ve Lessard, D. (1986). *Multinational Business Finance*. 97, Addison-Wesley, US.
- [5] Grabbe, O. (1992). *International Financial Markets*. 839, Prentice Hall Simon&Schuster, US.
- [6] Jensen, D., Coffman E., Stephens R., ve Burns T. (1994). *Advanced Accounting*. 654, McGraw-Hill, US.
- [7] Kim, T. (1993). *International Money and Banking*. 131, Routledge, UK.
- [8] Mısırlıoğlu, U. (2008): Türkiye Muhasebe Standartlarına Göre Finansal Araçların Muhasebeleştirilmesi. İSMMM MO Mali Çözüm Dergisi, 86, 65-81.